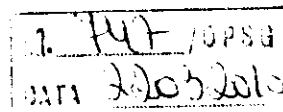

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Plx 295/2010

63 05.05.2010

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război*”, inițiată de 4 parlamentari – PSD (Bp. 549/2009).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul lărgirii sferei de aplicabilitate a acestei legi, acordându-se calitatea de veteran de război tuturor persoanelor, care au participat la primul sau al doilea război mondial în armata română, indiferent de cetățenia acestora sau domiciliul actual.

Plata indemnizațiilor pentru veteranii de război care au domiciliul în străinătate va fi solicitată la misiunile diplomatice sau la oficiile consulare ale României din țara în care aceștia domiciliază sau își au reședința.

II. Observații

1. Potrivit *Expunerii de motive*, la baza propunerii legislative a stat necesitatea de a clarifica și accentua aspectul legat de cetățenia persoanelor care pot beneficia de drepturile conferite de Legea nr. 44/1994, în sensul în care, în opinia inițiatorilor, legiuitorul nu a făcut distincție între cetățenii români și străini, precum și nici între persoanele care au domiciliul în România sau străinătate, ca beneficiari ai drepturilor prevăzute de lege, în calitate de veterani de război.

O altă rațiune rezidă din faptul că anumite persoane, respectiv veteranii de război ai armatei române care au domiciliul în străinătate sau nu sunt cetățeni români, au posibilități extrem de limitate în accesarea și beneficiul drepturilor conferite de lege, din cauza vârstei lor înaintate și altor impedimente de ordin material și formal, care fac dificilă deplasarea lor la autoritățile competente din România pentru efectuarea tuturor formalităților necesare.

În conformitate cu dispozițiile art. 6 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne.

Din analiza *Expunerii de motive*, rezultă că inițiatorii nu au prezentat argumente suficiente de natură să releve deficiența actualului cadru normativ incident cu privire la materia de referință.

2. În actuala reglementare, calitatea de veteran de război o au persoanele care au participat la primul sau al doilea război mondial în armata română și s-au aflat într-una dintre situațiile descrise la art. 1 lit. a) – g) din Legea nr. 44/1994.

În sensul art. 2 din același act normativ, sunt considerate, de asemenea, veterani de război, persoanele care au participat la primul sau al doilea război mondial, după cum urmează:

- cetățenii români, din orice teritoriu care s-au înrolat voluntar și au luptat în rândurile armatelor Națiunilor Unite;
- locuitorii din provinciile românești, vremelnice ocupate în perioada 1940-1945, care au fost încorporați sau mobilizați în mod obligatoriu și au

luptat în armatele altor state, în cazul în care și-au păstrat sau redobândit cetățenia română și domiciliul în România;

- persoanele de naționalitate germană care au fost încadrate obligatoriu în unități ale armatei germane, în cazul în care și-au păstrat sau redobândit cetățenia română și domiciliul în România.

Din analiza prevederilor legale menționate anterior, rezultă că legiuitorul, pentru recunoașterea calității de veteran de război, nu a impus condiția păstrării sau redobândirii cetățeniei române și a stabilirii domiciliului în România decât în cazul persoanelor care s-au înrolat voluntar și au luptat în rândurile armatelor Națiunilor Unite, a celor care au fost încorporați sau mobilizați și au luptat în armatele altor state, precum și în cazul persoanelor de naționalitate germană care au fost încadrate obligatoriu în unități ale armatei germane. Condiția păstrării sau redobândirii cetățeniei române și a domiciliului în România nu privește persoanele care au participat la primul sau al doilea război mondial în rândurile armatei române.

Pe de altă parte, cetățenia reprezintă o chestiune de stat, adică statul este cel care decide dacă acordă sau nu cetățenia unei persoane și condițiile în care i-o retrage. În condițiile art. 5 alin. (2) din Constituția României, republicată, cetățenia română nu poate fi retrasă celui care a dobândit-o prin naștere. În această ipoteză statul nu mai decide dacă acordă sau retrage cetățenia acestora deoarece este o responsabilitate morală și juridică a statului față de proprii săi cetățeni. În cazul cetățenilor care au dobândit cetățenia română în alt mod decât prin naștere, sancționarea lor în caz de neloialitate față de statul român poate presupune retragerea cetățeniei.

3. Nu considerăm oportună propunerea de a se asigura plata indemnizațiilor prevăzute de lege direct la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României din țările unde anumiți beneficiari își au domiciliul sau reședința.

Precizăm că misiunile diplomatice și oficiile consulare nu au competența legală și capacitatea logistică de a presta servicii care implică efectuarea de plăți lunare direct către beneficiari, acționând ca un intermediar, respectiv poștă, agenție bancară sau similar.

4. Considerăm că acordarea calității de veteran de război persoanelor care, indiferent de cetățenia acestora, au participat la primul sau al doilea război mondial în armata română și s-au aflat în situațiile prevăzute de lege, determină creșterea numărului de beneficiari și, implicit, cheltuieli suplimentare de la bugetul de stat, ceea ce impunea respectarea art. 138

alin. (5) din Constituția României, care prevede că „Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare”.

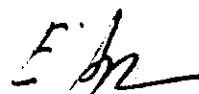
Totodată, art. 15 alin. (1) din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice*, prevede că „În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, trebuie să se prevadă și mijloacele necesare pentru acoperirea minusului de venituri sau creșterea cheltuielilor”.

De asemenea, trebuie avute în vedere și opiniile și recomandările Comisiei Europene, precum și cele ale agențiilor de rating efectuate cu ocazia evaluărilor periodice, din care rezultă că, pentru evitarea riscurilor determinate de evoluțiile interne și externe este necesară adoptarea unei politici de restrângere a cheltuielilor bugetare și de reducere a inflației.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului